

nominiibus editi ad maiorem inuidiam et odium in sacerdotes excitandum, conflandum, aut ab aliquo uno inscijs fratribus sunt confecti.

- 54, f. 111b. 4. *Responsio ad illud quod obijcitur de Paucitate eorum qui ex parte nostra stant in negocijs cum Sanctissimo tractandis.*

Quod ad numerum attinet. Cum causa nostra ab illo Iudice sit audienda qui rei æquitatem, et rationum grauitatem, magis quàm multitudinem personarum respicit, parum refert de numero, modo justum et æquum sit quod proponimus et postulamus, deinde mirum uidetur, quomodo qui paucitatem obijciunt, negotium quod cum sanctissimo sumus tractaturi nescientes scire tamen possint quot sint à nostris partibus, quot contra nos. Denique si totum hoc negotium multitudine suffragiorum putat Sua Sanctitas dirimendum; liberet omnes in Anglia sacerdotes, qui non sint uel actu uel uoto Jesuitæ, ab omni oppressionis, infamiæ, iniuriæque metu, et unicuique auctoritate sua imperet ut suffragium suum ex conscientiæ dictamine liberè proferat et tum demum si pauciores fuerimus causa cademus.

- 54, f. 112. 5. *Del Libro toccante alla Successione alla Corona d' Inghilterra, fatto per il Patre Personio Anno Domini 94, dedicato all' Illmo Conte d' Essex del Consiglio Secreto della Maestà della Regina d' Inghilterra. . . . di quel libro fol. 150 sono queste parole, nel preiudicio della Corona de Francia.^a*

This then being so clear as it is, first, that according to the common course of Succession in England and other countries, and according to the course of all Common Law, the Infanta of Spain should inherit the whole kingdom of France, and all other States thereunto belonging, she being the daughter and heir of King

^a 'A Conference about the next Succession to the Crowne of England . . .' Published by R. Doleman, 1594. I have here substituted for the extract in Italian the passage in the original, taken from Part ii. p. 117 of the reprint of 1681.